

Mezőtárkány, 1888. augusztus 22. – Budapest, 1972. október 3.

Szülei föld nélküli szegényparasztok voltak. Hat elemiit végzett, napszámosként kereste kenyerét. Kilátástalannak tartva jövőjét, 1905-ben kivándorolt az Egyesült Államokba. Gyári munkásként kapott munkát, de már egy év múlva, 1906-ban hazatért. 1908-ban behívták, katonai szolgálata alatt elvégezte a tiszthelyettesi iskolát. Az első világháborúban főtörzsőrmesteri rangban teljesített frontszolgálatot. 1915-ben orosz fogságba esett, 1917-ig egy szibériai hadifogolytáborban őrizték, ahol megtanult oroszul és németül. Az októberi forradalom kitörésekor hadifogolytársaival csatlakozott a bolsevikokhoz, harcolt a Vörös Hadseregben. 1918-ban került haza Magyarországra. A Tanácsköztársaság kikiáltásakor a mezőtárkányi direktórium tagjává választották. A kommün leverése után politikai üldözött lett. Föld nélküli kisbérlelőként dolgozott szüleivel, majd sikerült 3 kat. hold földet vásárolniuk. Később italmérési engedélyt kapott. A politizálást a zaklatások ellenére sem hagyta abba, az 1920-as évek elején egy ideig a Nagyatádi-féle kisgazdapártban tevékenykedett. 1930-ban a Független Kisgazdapárt alapító tagja; Heves vármegyei pártszervező. A hatóságok eljárást indítottak ellene, az italmérési engedélyét is bevonták. A német megszállás alatt, mivel nem volt hajlandó kiadni a községi kisgazdapárti tagok névsorát, letartóztatták; kiszabadulása után rendőri felügyelet alá helyezték. 1944 őszén–telén, a német csapatok elleni hadműveletek idején tolmács volt a Vörös Hadsereg mellett. 1945-től Mezőtárkány községi bírója. A földreform során földhöz jutott, 8 kat. holdon gazdálkodott. 1945. november 4-én a Heves és Nógrád megyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1947 tavaszán a Magyar Paraszt szövetség Elnöki Tanácsának tagja. A Nagy Ferenc-vezetés háttérbe szorította, de Dobi István elnöksége alatt nagyobb szerephez jutott. 1948. április 17-től az FKGP országos alelnöke, a politikai bizottság tagja. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a Heves és Nógrád-Hont megyei választókerületben pótképviselő lett. 1948. november 16-án lemondás miatt visszakerült a törvényhozásba, 1953. március 18-ig a Magyar Függetlenségi Népfront Heves és Nógrád-Hont választókerület listájáról a parlament tagja. Az 1950-es évek elején a Heves Megyei Tanács tagja, az állattenyésztési bizottság elnöke. Ennek ellenére 1953-ban 8 kat. holdjával kuláklistára helyezték, üldözni kezdték, Mezőtárkányt is el kellett hagynia. Kazánfűtőként helyezkedett el Budapesten, a 27. Számú Ipari Szakmunkástanulói Intézetben. 1957-ben innen is elbocsátották, ezután segédmunkás a 21. Számú Állami Építőipari Vállalatnál lett segédmunkás. 1964-ben ment nyugdíjba.